

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: P. V. H., zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 8, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 4. 2006, čj. 56 Az 185/2005 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhal zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla odmítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 23. 2. 2005, čj. OAM-3342/VL-10-C07-2004, pro opožděnost. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím bylo řízení o udělení azylu zastaveno podle § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu), neboť se nedostavil k pohovoru (§ 23 odst. 2 cit. zákona).

Kasační stížnost je přípustná, proto Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení otázky, zda svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele ve smyslu § 104a s. ř. s. (k této otázce viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 933, rok 2006, sešit č. 9, či rozhodnutí ze dne 6. 12. 2006, čj. 3 Azs 68/2006 - 50, www.nssoud.cz)¹.

Stěžovatel se neztotožňuje se závěrem krajského soudu o opožděnosti žaloby a jejím odmítnutí. Toto rozhodnutí shledává nezákonným. Soud nezkoumal, zda účastníkovi bylo skutečně dne 23. 2. 2005 doručeno, neboť tento svůj závěr opřel pouze o doložku právní moci na správním rozhodnutí. K tomu bylo ze soudního spisu zjištěno, že zástupce stěžovatele doložil k výzvě soudu správní rozhodnutí opatřené doložkou právní moci s tím, že nabylo právní moci dne 23. 2. 2005. Ze správního spisu bylo zjištěno, že se stěžovatel nedostavil k pohovoru, ačkoliv mu byla výzva doručena. Dne 9. 2. 2005 správní orgán provedl pokus o

1) Všechna rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz

doručení předvolání k převzetí rozhodnutí do vlastních rukou dle § 24 odst. 1 zákona o azylu v p. s. Č. Ú.. Z úředního záznamu ze dne 10. 2. 2005 se podává, že se stěžovatel v místě svého pobytu nezdržuje a že dle evidence S. u. z. dne 6. 1. 2005 uvedené pobytové středisko svévolně opustil. Dne 11. 2. 2005 byl předvolán k převzetí rozhodnutí ve věci řízení o azylu. Oznámení o uložení písemnosti bylo vyvěšeno 11. 2. 2005 a svěřeno 21. 2. 2005. Dne 23. 2. 2005 učinil správní orgán úřední záznam, že se stěžovatel bez sdělení důvodu nedostavil k převzetí rozhodnutí, přestože mu byla výzva doručena. V tento den pak nabylo právní moci rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení o udělení azylu. K této otázce viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2003, čj. 2 Azs 8/2003 - 52, publikované č. 80/2004 Sb. NSS., rozhodnutí ze dne 30. 4. 2004, čj. 5 Azs 16/2004 - 53, publikované č. 730/2005 Sb. NSS., rozhodnutí ze dne 10. 6. 2004, čj. 4 Azs 38/2004 - 47, publikováno tamtéž pod č. 368/2004; a rozhodnutí ze dne 27. 9. 2006, čj. 7 Azs 227/2005 - 30.

Navíc ze soudního spisu vyplývá, stěžovatel v žalobě pouze uvedl, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, nepřesvědčivé, byl jím zkrácen na svých právech a že správní orgán nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a neopatřil si potřebné podklady pro rozhodnutí. V žalobě bylo avizováno její doplnění, avšak stěžovatel tak neučinil. V žalobě tudíž zcela absentují jakákoliv konkrétní skutková tvrzení o nezákonnostech a právní výtky, neboť obecné a nekonkrétní výtky žalobce nejsou subsumovány pod konkrétní skutková tvrzení. Žaloba stěžovatele neobsahovala žádný žalobní bod a tento nedostatek podmínek řízení nebyl v zákonné lhůtě (ostatně ani po jejím uplynutí) odstraněn.

Nejvyšší správní soud připomíná, že se řešením obdobné procesní situace již dříve zabýval v řadě svých rozhodnutí, např. v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 57, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS., a v rozsudcích ze dne 31. 5. 2005, čj. 8 Azs 52/2005 - 56, ze dne 22. 4. 2004, čj. 6 Azs 22/2004 - 42, ze dne 30. 11. 2005, čj. 7 Azs 294/2004 - 41, a ze dne 20. 2. 2006, čj. 8 Azs 172/2005 - 50.

Vzhledem k ustálené judikatuře Nejvyššího správního soudu a k tomu, že nebyl shledán ani jiný důvod k přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, lze shrnout, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, tudíž je nutno ji ve smyslu § 104a s. ř. s. považovat za nepřijatelnou a odmítnout.

Co se týče žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud konstatuje, že není třeba o něm samostatně rozhodovat, neboť je přiznán přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. března 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu